antifa ★ n.ionias

Μάρτης 2015
03

σκέψεις για προλεταριακή χρήση
από αντιφασιστική σκοπιά

EDITORIAL

Από πού να ξεκινήσει κανείς να εξηγεί τους λόγους για τους οποίους καταλήξαμε στη δημιουργία αυτού του εντύπου;

Ένας λόγος σίγουρα είναι πως ό,τι έχουμε να πούμε δεν θα το βρούμε σε κανένα θεσμικό και αστικό μηχανισμό αναπαραγωγής ιδεολογίας και ειδήσεων. Καμία τηλεόραση, καμία εφημερίδα, κανένας «πνευματικός σαλτιμπάγκος» και κανένα μέσο μαζικής εξαπάτησης δεν θα αναδείξει ποτέ τίποτα διαφορετικό από τις κυρίαρχες αφηγήσεις, τις αφηγήσεις των αφεντικών μας.

Ένας άλλος λόγος οπωσδήποτε είναι η ανάγκη να εκφράσουμε τα αυτονόητα σε μια εποχή προμελετημένης διανοητικής φτώχειας και ανυπαρξίας εκείνων των τρόπων αντίληψης της πραγματικότητας που θα μας εμπόδιζαν να «πέφτουμε-από-τα-σύννεφα-κάθε-εβδομάδα». Ότι δηλαδή, φασισμός δεν είναι ούτε αυτό που μάθαμε στο σχολείο, ούτε αυτό που μας είπε ο τάδε ακαδημαϊκός ή ο δείνα πρεφαδόρος του καφενείου. Δεν είναι αυτό που γράφουν τα περισσότερα βιβλία ιστορίας ούτε αυτό που μας λένε «φωστήρες» των δημοσιογραφικών πάνελ και των social media. Είναι κάτι πιο μεγάλο, πιο σκοτεινό, πιο τερατώδες, η σβάστικα είναι μόνο ένα μέρος του και είναι επιτηδευμένα αποκρυμμένο.

Ακόμα ένας λόγος είναι τα συναισθήματα απύθμενης σιχαμάρας που αισθανόμαστε κάθε φορά που ακούμε για συσπείρωση του εθνικού κορμού, για εθνική συμφιλίωση και συστράτευση εργατών και αφεντικών κάτω από σημαίες έθνους-κράτους. Συναισθήματα που επεκτείνονται από τους ασπόνδυλους χαμένους κρίκους της εξέλιξης του ανθρώπινου είδους με στοχάδια στο κούτελο μέχρι κάθε αριστερο-ορθοδοξο-πατριώτη και επίδοξο διαχειριστή της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης.

Κυρίως όμως, ο λόγος που δημιουργήσαμε αυτό το έντυπο είναι η αναπόδραστη αναγκαιότητα να ζούμε και να αγωνιζόμαστε όπως αρμόζει σε κάθε κομμάτι της τάξης μας και η ανάπτυξη εργαλείων κατάλληλων για αυτή τη δουλειά. Ενάντια στα σχέδια που έχουν τα αφεντικά (μικρά και μεγάλα, αριστερά και δεξιά) και το κράτος τους για μας. Ενάντια στη βίαιη υποτίμηση της εργατικής μας δύναμης και της ίδιας μας της ζωής μέχρι και το όριο της εξόντωσης, καθώς και στην μπατσοστρατιωτική διαχείριση αυτής. Διεκδικώντας κάθε μέρα τους χώρους και τους χρόνους μας μέσα στη μητρόπολη και το κοινωνικό εργοστάσιο. Για να δηλώσουμε παρόντες στους εχθρούς μας και να ανακαλύψουμε τους φίλους μας. Για να αγωνιστούμε με το μόνο τρόπο που ξέρουμε και αξίζει τον κόπο. Αυτοοργανωμένα, στη βάση της ταξικής μας θέσης, των κοινών αναγκών και επιθυμιών μας, μακριά από λογικές ανάθεσης, αρχηγών και κρατικών θεσμών.

μια έκδοση του antifa neas ionias
για ηλεκτρονική επικοινωνία antifan.ionias@espiv.net

Σύριζα μωρό μου... Σύριζα...

Ήρθε λοιπόν η "αριστερή κυβέρνηση" που με τόσο πάθος αναζητούσαν κάποιοι. Μέσα στην οποία βέβαια, έχουν μεγάλο μερίδιο εξουσίας και σιχαμένα ακροδεξιά πατριωτικά φασιστόμουτρα (βλέπε Υπουργό Εθνικής Άμυνας), αλλά δεν πειράζει. Μην τα θέλουμε και όλα δικά μας... Ήρθε λοιπόν αυτή η κυβέρνηση που θα παλέψει μαζί με τον λαό και για το λαό, τους εχθρούς του έθνους και της πατρίδας. Μόνο που ο λαός σε αυτήν την χρονική συγκυρία αποτελείται από κάτι εμετικούς πατριώτες αγανακτισμένους που έχουν ξεμείνει από το 2011 στη πλατεία συντάγματος με την σκηνούλα τους. Κάποιους αριστερούς πατριώτες που πάντα στήριζαν τις ιδέες της αριστεράς, πακέτο όμως με το έθνος και την πατρίδα. Κάποια μικροαφεντικά που νιώθουν ότι ήρθε η ώρα να πάρουν το αίμα μας τους πίσω από τη Μέρκελ και μαζί τα φράγκα που νοσταλγούν από τα 80΄ς και 90΄ς. Κάποιους οι οποίοι τρώνε αμάσητα κουτόχορτο και νομίζουν ότι οι μισθοί ανεβαίνουν με εκλογές. Κάποιους φασίστες μαφιόζους που μάλλον συνειδητοποιούν ότι ακόμα και υπό την κυβέρνηση Σύριζα-Ανελ, υπάρχουν ποικίλοι τρόποι για να κάνουν τις μπίζνες τους.

Όλοι μαζί λοιπόν, αγκαλιά και με τα χέρια ενωμένα, για να ξανακάνουν μια Ελλάδα δυνατή και μια Ευρώπη αλλαγμένη.

Μόνο που εμείς όταν βλέπουμε τον εθνικό κορμό αυτής της σιχαμένης σκατορατσιστικής χώρας, να συσπειρώνεται και να δρα συντονισμένα , το μόνο συναίσθημα το οποίο μας διαπερνά από τα νύχια μέχρι το κεφάλι είναι το μίσος. Μίσος ταξικό. Μίσος απέναντι στα αφεντικά. Μίσος απέναντι στο κράτος που μαζί με τις κοινωνικές του συμμαχίες έχουν φυτέψει καλά καλά , εδώ και χρόνια, το σπόρο του ρατσισμού και της εκμετάλλευσης. Μίσος απέναντι στους θεσμούς του κράτους και στα σχέδιά τους, που κανιβαλίζουν μέρα με τη μέρα τις κοινωνικές σχέσεις σε κάθε πτυχή της καθημερινότητάς μας.

Μέσα σε ενάμιση περίπου μήνα αριστεροακροδεξιάς διακυβέρνησης, τα μάτια και τα αυτιά μας έχουν δει και ακούσει πολλά. Είδαμε φιλοκυβερνητικές διαδηλώσεις, που τίποτα δεν είχαν να ζηλέψουν από τα εθνικιστικά μακεδονικά συλλαλητήρια του 1992. Ακούμε ότι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης μεταναστών θα μετατραπούν σε κέντρα φιλοξενίας για τους μετανάστες, που εκτός από τους μπάτσους, κουμάντο θα κάνουν και οι ΜΚΟ. Είδαμε τον υπουργό εξωτερικών να ρίχνει "στο σκληρό πόκερ διαπραγματεύσεων" τη γεωπολιτική θέση της Ελλάδας σε μια περίοδο διεθνών διακρατικών ανταγωνισμών και συρράξεων γύρω από την Ευρώπη. Αυτό μας δείχνει όχι μόνο ότι το ελληνικό κράτος έχει σχέδιο για το πως θα παίξει το χαρτί της γεωπολιτικής του θέσης, αλλά και ότι συνεχίζει σταθερά και μεθοδευμένα, όπως και οι προηγούμενες κυβερνήσεις, να εμπλέκεται στο διεθνές παιχνίδι, όπου διαμορφώνονται και μοιράζονται κομμάτια παζλ της υφηλίου.

Τίποτα από όλα αυτά δεν μας προκάλεσε εντύπωση. Γιατί όπως λέει και ο ίδιος ο master Alexis , ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΣΥΝΕΧΕΙΑ. Το κράτος έχει συνέχεια λοιπόν και ανεξάρτητα από τον τρόπο διαχείρισης (αριστεράς ή δεξιάς, μαστιγίου ή καρότου) της εγχώριας πραγματικότητας τα αποτελέσματα για την τάξη μας αναμένονται θλιβερά. Θλιβερά μέχρις ότου συνειδητοποιήσουμε ότι είναι καιρός το ελληνικό κράτος, αλλά και κάθε κράτος, να αντιμετωπίσει έναν εσωτερικό εχθρό. Έναν εσωτερικό εχθρό αυτόνομα οργανωμένο, ταξικά προσανατολισμένο, που όχι μόνο θα φτύνει τον εθνικό κορμό και το ιδεολόγημα της εθνικής ενότητας αλλά θα μπορεί και να τα καταστρέψει.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Θα δώσουμε δουλειά στους μετανάστες των κέντρων κράτησης είπε ο υπουργός Προ. Πο Γ.Πανούσης προσεγγίζοντας με «ανθρωπιά» το μεταναστευτικό. Μιλάμε για το αποκορύφωμα του ανθρωπισμού της χρήσης αποθηκευμένης εργατικής δύναμης μεταναστών στους εργασιακούς «παραδείσους» της επαρχίας για όσο τους χρειάζονται οι ντόπιοι εργοδότες που θα ρυθμίσουν τα μεροκάματα, τις συνθήκες εργασίας και διαβίωσης με τον τρόπο που ξέρουν στα 25 χρονάκια της «ζεστής» φιλοξενίας…

16χρονος μαθητής βρέθηκε στο ΚΑΤ λόγω ξυλοδαρμού από αστυνομικό και «αγανακτισμένο» πολίτη σε κεντρικό δρόμο των Σπάτων. Το περιστατικό συνέβη το πρωί της 30/1/2015 όταν περιπολικό έκανε «έλεγχο» σε παρέα τριών μαθητών και προσήγαγε τον έναν χωρίς να έχει προηγηθεί κάτι. Αυτό που είχε προηγηθεί ήταν ότι ο εν λόγω μαθητής πρωτοστατούσε στις μαθητικές καταλήψεις κι αυτό το γνώριζε (;) ο μπάτσος με αποτέλεσμα χτυπήματα στο κεφάλι και διάσειση, εκδορές και μώλωπες στο σαγόνι, σκίσιμο από κλωτσιά στο πόδι και χτύπημα στον ώμο.

Δικαστήριο της Ρόδου βρήκε μόνον ένοχο για το ναυάγιο στο Φαρμακονήσι τον Γενάρη του 2014 έναν 21χρονο μετανάστη. Ο συγκεκριμένος Σύρος πρόσφυγας θεωρήθηκε κυβερνήτης του σκάφους από το οποίο πνίγηκαν 12 μετανάστες και του επιβλήθηκε συνολική ποινή κάθειρξης 26 χρόνια. Η δικαιοσύνη πρωτοτύπησε ενοχοποιώντας έναν από τους ναυαγούς χωρίς να αποδώσει καμία κατηγορία-ποινή σε αυτούς που ναυάγησαν το σκάφος. Πιθανότατα να ήταν απόκριες και στην περιοχή έπλεαν και κάτι τύποι μασκαρεμένοι σε λιμενόμπατσους.

Υπέρ της επιθετικής εξωτερικής πολιτικής τάσσεται ο υπουργός εξωτερικών Ν.Κοτζιάς. Απομένει να μας αναλύσει σε ποιο γήπεδο θα παρατάξει την «ομάδα» (νοτιανατολική Μεσόγειος, Συρία-Ιράκ, Λιβύη), με ποιο σύστημα (αμερικανικό, ρωσικό, κινεζικό) και με τι κασέ γι αυτόν και το υπόλοιπο «προπονητικό» τιμ.

ΕΚΤΑΚΤΑ ΕΠΙΚΑΙΡΙΚΑ ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

Οι "Ψεκασμένοι" και οι αριστεροί φίλοι τους τρελάθηκαν από τα αισθήματα "παλιγγενεσίας του ελληνικού έθνους" που προκύπτουν με αφορμή την 25η Μαρτίου. Αποφάσισαν τα αγαπημένα τους χόμπυ, που περιλαμβάνουν "στρατοκαβλίαση", εθνική ενότητα και ρατσισμό, σούβλες, δόξες, τιμές, νταβαντούρι και περήφανη ελληνική παράδοση, να τα μοιραστούν με τους απλούς πολίτες σε ένα σουρεαλιστικό happening στο Σύνταγμα. Επίσης, μελετούν να εισαχθεί "political correct" ιστορία στα σχολεία πάνω στη Μακεδονία, το κατοχικό δάνειο και τις γερμανικές αποζημιώσεις προσεκτικά επιμελημένη από αρμόδια στρατιωτικά ειδικά επιτελεία. Breeding fascism since 1992.

Pegida λέγεται το ισλαμοφοβικό κίνημα σε όλη την Ευρώπη που κάνει συχνά πυκνά ρατσιστικές πορείες μίσους σε βάρος των μουσουλμάνων εργατών γενικά. Ο αρχηγός του στην Γερμανία, ένας 41χρονος με το όνομα Λουτς Μπάχμαν μας βγήκε λίγο ναζί αφού ανάρτησε φωτογραφία του στο facebook σαν Αδόλφος και τελικά παραιτήθηκε. Το Pegida συνεχίζει χωρίς την σβάστικα αλλά στο Μάλμε της Σουηδίας έφαγε τα μούτρα του. Μάζεψε μόλις 20 άτομα περικυκλωμένα από 3.000 αντιφασίστες…

Χιλιάδες αντιφασίστες και αντιφασίστριες διαδήλωσαν μαχητικά και αυτοπεριφρουρούμενα στις 24 Γενάρη στην Κρεμόνα της Ιταλίας επιχειρώντας να προσεγγίσουν την εγκαταλειμμένη φασιστοφωλιά της Casa Pound. Είχε προηγηθεί η θρασύδειλη φασιστική επίθεση στο αυτοδιαχειριζόμενο κοινωνικό κέντρο Dordoni, όπου τραυματίστηκε σοβαρά ο σύντροφος Εμίλιο. Μια ισχυρή και ξεκάθαρη απάντηση δόθηκε : **όποιος αποπειράται να δολοφονήσει ένα σύντροφο θα πληρώνει τις συνέπειες.**

Λένε "παρανοϊκοί μουσουλμάνοι τρομοκράτες",

Κοτζιάς: «Θα υπάρξουν εκατομμύρια μετανάστες και χιλιάδες τζιχαντιστές που θα έρθουν στην Ευρώπη αν καταρρεύσει οικονομικά η Ελλάδα».

Κώστας: Καλά ρε σεις τα μάθατε τα νέα; Ο Κοτζιάς, ξέρετε αυτός που έχει αναλάβει το υπουργείο Εξωτερικών, βγήκε κι είπε ότι έτσι και καταρρεύσει οικονομικά η Ελλάδα εκατομμύρια μετανάστες και χιλιάδες τζιχαντιστές θα μπούνε στην Ευρώπη. Τι μας λέει ο τύπος; Ότι το ελληνικό κράτος είναι ο μπάτσος όλης της Ευρώπης κι εκτοξεύει απειλές από εδώ κι από εκεί;

Νίκος: Εσένα, αυτό σου έκανε εντύπωση; Εδώ οι μισθοί έχουν πάει στα 400 ευρώ και το μόνο που ξέρουν να κάνουν οι περισσότεροι είναι να κουνάνε ελληνικές σημαίες, ενάντια στα μνημόνια και την "κακιά" Μέρκελ που και καλά ευθύνονται για όλα τα δεινά του κόσμου. Τα αφεντικά εδώ πέρα δεν έχουν καμιά ευθύνη έτσι;

Εύα: Παιδιά τι να πω; Εγώ, πάντως, δεν ήξερα ότι έχουμε τζιχαντιστές και μάλιστα χιλιάδες. Δηλαδή ο τύπος μάς λέει ότι οι μετανάστες που έρχονται από την Αφρική και την Ασία, όσοι βέβαια τα καταφέρνουν και δεν τους πνιγούν οι λιμενόμπατσοι, μπορεί να είναι και τρομοκράτες; Καλά, ρε σεις, κι εμείς τι κάνουμε; Μήπως να φοβόμαστε; Εντάξει, δεν τον πιστεύω με την καμία. Νομίζω ότι όλα αυτά περί «τζιχαντιστών» είναι ύποπτα. Κάποιο λάκκο έχει η φάβα.

Νίκος: Ε, ναι, ρε φίλε. Μας έχουν σκοτίσει με τον "ισλαμιστή τρομοκράτη". Κι όλα αυτά για να συνεχίζουν να εκμεταλλεύονται τους μετανάστες και κανείς να μη λέει κουβέντα.

Εύα: Τι φάση είναι αυτή, ρε συ; Έχω ακούσει κι εγώ αυτά που λένε για τις μουσουλμάνες γυναίκες. Ότι οι σύζυγοι κι οι πατεράδες τους τις καταπιέζουν αφού τις υποχρεώνουν να φορούν μπούρκες και μαντήλες.

Νίκος: Ε ναι, βλέπεις; Λέει το υπουργείο Δημόσιας Τάξης ότι οι μουσουλμάνοι μετανάστες είναι "παρανοϊκοί, καταπιεστές" και δεν ξέρω τι άλλο κι εμείς

λέμε "κάτω τα χεριά από τους εργάτες"

Ένα παρεάκι, από αυτά που μας αρέσουν, κουβεντιάζει στην αυλή του σχολείου. Εντάξει• ο Νίκος είναι antifa και μάλιστα από αυτούς που την ψάχνουν τη δουλειά. Αλλά κι ο Κώστας κι η Εύα είναι εξίσου ψημένοι και ψιλιασμένοι.

αντί να βρίζουμε το υπουργείο κι όσους άλλους συμφωνούν μαζί του καθόμαστε και σκεφτόμαστε "ρε, μπας κι είναι έτσι"; Να πώς μετά μιλάμε όλοι όπως μιλάει το υπουργείο.

Κώστας: Εντάξει• το ξέρουμε ότι δεν είσαι Charlie. Εσύ δεν θα κατέβαινες σε εκείνη την πορεία στο Παρίσι με το 1,5 εκατομμύριο κόσμο κι όλους αυτούς τους πρωθυπουργούς και τους προέδρους πιασμένους αλά μπρατσέτα. Καλά φαντάζεσαι να ήσουν ίδια αλυσίδα με τον Σαμαρά; Εμετός, φίλε εμετός, αλλά τελικά εσύ ποιος λες ότι έκανε την επίθεση;

Νίκος: Κοίτα δεν έχει σημασία. Μπορεί να ήταν από τίποτα τελειωμένους, μπορεί «τζιχαντιστές», μπορεί και από τις γαλλικές μυστικές υπηρεσίες. Το ερώτημα που είναι σημαντικό να μπορεί να απαντηθεί είναι τελικά ποιος είναι αυτός που ωφελείται από τέτοιου είδους τρομοκρατικές επιθέσεις.

Εύα: Εγώ το έπιασα το νόημα και το θεωρώ σωστό, γιατί αυτός που ωφελείται δεν είναι άλλος από το κράτος. Άλλωστε ακόμη και αν δεν είναι κρατικές δουλειές σίγουρα κάνουν την δουλειά του κράτους. Μετά από την πορεία έμαθα ότι έγιναν πογκρομ σε γειτονιές μεταναστών αληθεύει;

Νίκος: Ναι αλήθεια είναι. Η συντριπτική πλειοψηφία της γαλλικής κοινωνίας είπε: "Μέχρι και ρουφιάνος γίνομαι αν χρειαστεί! Στρατιωτική κατοχή της πόλης; Μπάτσοι παντού; No problem! Ακόμη κι αν δεν μπορώ να βγω από το σπίτι μου, δεν πειράζει! Σημασία έχει να γίνει η δουλειά. Οι μουσουλμάνοι εργάτες θα πρέπει να καταλάβουν ότι είναι ο πάτος του βαρελιού κι ότι θα παραμείνουν εκεί". Φόβος κι εθνική ενότητα. Αυτά, βέβαια, δεν γίνονται μόνο στο εξωτερικό. Εδώ δεν είχαμε το παράδειγμα του Άγιου Παντελεήμονα το 2011; Τότε οι μπάτσοι δεν είχαν αποκλείσει τους δρόμους του κέντρου κι οι φασίστες αλώνιζαν κυνηγώντας μετανάστες;

Εύα: Τις προάλλες είδα ένα σύνθημα που μάλλον έλεγε κάτι σαν όλα αυτά που συζητάμε τόση ώρα. Κάτσε να δεις πως το έλεγε.
Α! ναι:

ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΛΕΝΕ ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΟΙ ΚΑΙ ΕΝΝΟΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ.

Κώστας: Αυτό, ακριβώς!

1821: ΑΛΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΨΕΜΑΤΑ

Επί της ευκαιρίας των εορτασμών της υπερορθόδοξης εθνικοαπελευθερωτικής μας επετείου από τους «σκατόψυχους τουρκαλάδες» πιστεύουμε πως είναι χρήσιμο να επισημάνουμε κάποια πραγματάκια για εκείνη την ιστορική περίοδο. Ξέρετε, από αυτά που θέλουν ψάξιμο για να τα βρει κάποιος, από αυτά που δεν λένε στα σχολεία και στα ντοκιμαντέρ του σκάι. Τα συμπεράσματα για το πως γράφεται η ιστορία, τι σημαίνει σύγχρονο ελληνικό κράτος, αντίπαλα υλικά συμφέροντα και ταξική διαστρωμάτωση τα αφήνουμε σε εσάς.

- Η Εκκλησία από την «άλωση-λέμε-τώρα της Κων/πολης» και μετά κατέστη αναπόσπαστο τμήμα των οθωμανικών φεουδαρχικών δομών εξουσίας, με αναβαθμισμένα προνόμια και επιφορτισμένη με συγκεκριμένα διοικητικά καθήκοντα, εξουσίες και αρμοδιότητες. Μεταξύ αυτών ήταν να αφορίζει όσους λέγανε για επανάσταση, να καταστέλλει, να εναντιώνεται στις «σατανικές» ιδέες του Διαφωτισμού που έρχονταν από τη Δύση, να βγάζει όσα περισσότερα φράγκα γινόταν εις βάρος του λαουτζίκου και να διατηρεί τα προνόμια της. Και φυσικά δεν υπήρξε ποτέ κρυφό σχολειό – μόνο το «φεγγαράκι μου λαμπρό...»

- Οι αστοί είχαν τους μεταξύ τους ανταγωνισμούς. Κοτζαμπάσηδες, προεστοί, πρόκριτοι, φαναριώτες, καραβοκύρηδες, έμποροι και τοκογλύφοι είχαν τέτοια αντίπαλα υλικά συμφέροντα πριν και κατά τη διάρκεια της επανάστασης που το «Game of Thrones» ωχριά μπροστά τους και μάλλον ο χαρακτηρισμός «πανεθνικός εμφύλιος» είναι πιο κατάλληλος να περιγράψει την κατάσταση. Χρειάζεται να πούμε ποιοι πλήρωσαν τελικά τη νύφη?

Τα φωτεινά πρόσωπα της επανάστασης δεν ήταν και τόσο φωτεινά τελικά.

1) Κάτι πλιατσικολογικές «εθνοκαθαρσούλες» 30.000 αμάχων-ανάμεσα τους πολλοί εβραίοι- στην Τριπολιτσά υπό την στρατιωτική διοίκηση του **Κολοκοτρώνη**, ο οποίος σε άλλη συγκυρία προστάτεψε τους προύχοντες στη Ζαράκοβα και στα Βέρβενα από το λιντσάρισμα των φτωχών αγροτών λέγοντας πως **«είμαστε όλοι έλληνες».**

2) Ο «υπερκυβερνήτης» **Καποδίστριας** στην αρχή είχε πρόταση να ηγηθεί της Φιλικής Εταιρείας και την είχε απορρίψει αποκαλώντας τους ένοχους για τον όλεθρο της ελλάδας, επικίνδυνους και ελεεινούς. Λίγα χρόνια πιο πριν είχε πνίξει στο αίμα μια αντιφεουδαρχική αγροτική εξέγερση στη Κεφαλονιά. Ε, μετά από όλα αυτά, ήρθε να συγκεντροποιήσει τις εξουσίες στο πρόσωπό του μπας και σταθεί στα πόδια του τελικά το “κακόμοιρο” ελληνικό αστικό κράτος.

3) Σοφοί οι καταπιεζόμενοι και τα αποφθέγματά τους, καθώς για το βίο-και-πολιτεία του κυρίου **Ζαϊμη** έχει βγεί το θρυλικό:
"Τι Μπραϊμης, τι Ζαϊμης".

- Για τους απολογητές της εθνικής συνείδησης και τους διάφορους "αλβανοφάγους" να θυμίσουμε πως στο Μοριά και τη Ρούμελη υπήρχαν πολλοί αρβανίτες, σλάβοι, βλάχοι, κλπ. Χαρακτηριστικά στα πλοία του Μιαούλη, το πλήρωμα δεν ήξερε καθόλου την ελληνική γλώσσα καθότι μιλούσε Αρβανίτικα κι όταν ο **Μαυροκορδάτος** έβγαλε λόγο στα πληρώματα του Ελληνικού στόλου χρειάστηκε μεταφραστή γιατί δεν κατάλαβαν λέξη.

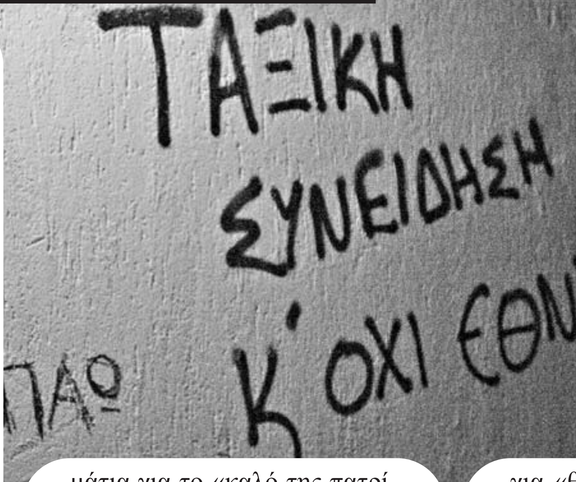
- Τον κύριο **Ρήγα Φεραίο** που τον έφαγε σχετικά γρήγορα το μαύρο φίδι του Πατριαρχείου και τα σχέδια άλλων αστικών μερίδων και μας τον παρουσιάζουν σαν εθνομάρτυρα, στην πραγματικότητα για τι μίλαγε: για μια παμβαλκανική εξέγερση και συνεργασία όλων των λαών της βαλκανικής ενάντια στον οθωμανικό δεσποτισμό, δε ξεχώριζε λαούς, έθνη, χριστιανούς και μουσουλμάνους, με τελικό σκοπό μια βαλκανική πολιτική ομοσπονδία. **Ε που πας ρε φίλε?**

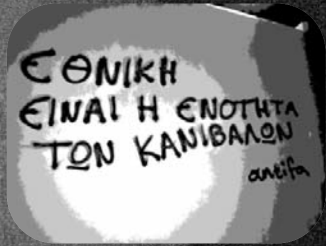
- Κανένα λάβαρο, σε καμία Αγία Λαύρα, δεν ύψωσε κανένας **Παλαιών Πατρών Γερμανός.** Τουναντίον στον εν λόγω ρασοφόρο αποδίδεται το απόφθεγμα **"Ας αφήσουμε τα παιδιά του Μωάμεθ να αποτελειώσουν τα παιδιά του Ροβεσπιέρου"**. Αυτό που συνέβη στη πραγματικότητα ήταν σκόρπιες εξεγερσιακές εστίες από καταπιεσμένους στη Πελοπόννησο με χαρακτηριστική αυτή της Πάτρας στις 21/3/1821 και αρχηγό έναν τσαγκάρη εν ονόματι Παναγιώτη Καρατζά. Δολοφονήθηκε λίγους μήνες αργότερα από τους κοτζαμπάσηδες (αδελφούς Κουμαναίους).

Σύνθεση Α' Εθνοσυνέλευσης:

20 κοτζαμπάσηδες, 13 καραβοκυραίοι, 12 διανοούμενοι, 4 στρατιωτικοί ηγέτες, 3 αρχιπαππάδες και 3 μεγαλέμποροι. Αυτοί «Βάπτισαν» ως έλληνες όλους τους αυτόχθονες κάτοικους της ελληνικής επικράτειας που πιστεύουν στο Χριστό και ξεμπερδέψαν με το πως σκατά θα δικαιολογήσουν το «εθνικό κράτος» τους. Μετά την ολοκληρωτική αποτυχία της επανάστασης βρήκαν κι άλλα «κόλπα» για να τροφοδοτήσουν με εθνική συνείδηση και συνοχή αυτό το πολυφυλετικό μείγμα που είχαν στα χέρια τους: **Μεγάλη Ιδέα, «ξαναφέρνουμε πολιτισμό στην Ευρώπη – part II»,** μια ιστοριογραφία από το 1945 και μετά που θέλει να πιστέψουμε πως τα γαιδούρια πετάνε, κ.ά.

"Παραμύθια που σκοτώνουν"

Τούτος ο κόσμος ο «καψερός» το μόνο που ξέρει να κάνει είναι να μοιράζει μούτζες, να μοιράζει «μπράβο», να αγιοποιεί «εθνικούς σωτήρες» και να αγανακτεί. Το άλλο πράγμα που ξέρει να κάνει ακόμα καλύτερα είναι να επιδίδεται σε μαζικούς αυνανισμούς οποτεδήποτε ακούει για «ελληνικό λαό», «εθνική κυριαρχία», «σκατά στη μέρκελ», «σκατά στους δανειστές» και άλλα παρόμοια.

Όλοι αυτοί οι ελληναράδες, που δίνουν κύρος στην ύπαρξη τους γιατί είναι οι καλύτεροι εραστές της υφηλίου, τρώνε σουβλάκι και ξέρουν να γράφουν το όνομα του Πλάτωνα, αγνοούν μια βασική ιστορική αρχή– είτε επειδή είναι εγκεφαλικά σακατεμένοι για να παίζει το κράτος «μπαλίτσα» με τα παραμύθια και τα ιδεολογήματα που πουλάει, είτε γιατί μια χαρά τους βολεύει αυτή η κατάσταση . Ο εθνικισμός δεν ήρθε από άλλο πλανήτη, αλλά είναι δημιούργημα της καπιταλιστικής διαδικασίας παραγωγής. Η εθνική ενότητα ήταν, είναι και θα είναι βασικό εργαλείο στα χέρια των καπιταλιστικών κρατών για να διατηρούν την κοινωνική συνοχή στο εσωτερικό τους και να βρίσκουν εχθρούς στο εξωτερικό τους. Με άλλα λόγια πλούσιοι και φτωχοί, καταπιεστές και καταπιεζόμενοι, εργάτες και αφεντικά να ξεχάσουν τις ταξικές τους διαφορές, να επιβληθεί η ταξική ειρήνη και να σφιχταγκαλιάζονται με δάκρυα στα μάτια για το «καλό της πατρίδας». Από την άλλη, οι εχθροί στο εξωτερικό λειτουργούν σαν μηχανισμός κατασκευής και διαχείρισης φόβου ώστε να πειθαρχούν οι υπήκοοι κάθε κράτους σε ό,τι τους σερβιρίζεται, για να δικαιολογούνται διάφοροι πόλεμοι και "επιθετικές κινήσεις", που δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα ακόμα πεδίο επιδίωξης κέρδους για το κεφάλαιο, και για να υποτιμάται η εργασία και η ίδια η ζωή των «βρωμιάρηδων» μεταναστών εργατών, ώστε τα αφεντικά να κάνουν «πάρτυ» εις βάρος των σύγχρονων σκλάβων γαλέρας.

Κι ας μην έχουμε αυταπάτες: όσο έχουμε καπιταλισμό, οι κυρίαρχες αφηγήσεις και ιδεολογίες – αριστερές, δεξιές, διαγώνιες και λοιπά πολιτικά διανύσματα – θα παίζουν πολύ το χαρτί του εθνικού κορμού. Οπότε αυτό που πρέπει να θυμόμαστε πάντα όταν ακούμε για «θεωρίες εξάρτησης», για «εθνική ανεξαρτησία», για «θυσίες που πρέπει να κάνουν οι έλληνες», για «πολεμικές αποζημιώσεις» και άλλα τέτοια ωραία, είναι πως **ο εχθρός μας είναι εδώ.**

Είναι αυτοί που σκόπιμα αποκρύπτουν το γεγονός πως για τα ζόρια που τραβάμε, για τη μιζέρια και την εξαθλίωση που τρώμε με το κουτάλι, φταίει ο καπιταλισμός και τα αφεντικά μας.

Είναι οτιδήποτε γύρω μας θέλει να μας πείσει πως πρώτα και κύρια είμαστε έλληνες κι όχι εργάτες.

Είναι κάθε προσπάθεια διαστρέβλωσης μιας εφιαλτικής πραγματικότητας: πως η καπιταλιστική αναδιάρθρωση θα συνεχίσει να πραγματοποιείται πάνω στα κορμάκια μας, πως οι διακρατικοί ανταγωνισμοί και τα γεωπολιτικά παιχνίδια θα συνεχίσουν να καλπάζουν και πως μέσα σε όλα αυτά η εργατική τάξη και ειδικά τα πλέον υποτιμημένα κομμάτια θα συνεχίσουν να πληρώνουν τη «νύφη», ακόμα κι αν η ταρίφα συμπεριλαμβάνει και πολλά μα πολλά πτώματα.

Λίγα λόγια και σκέψεις για το δρόμο...

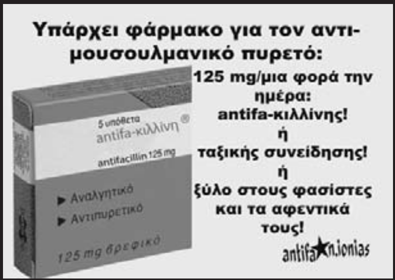
Τριγυρνάς στο δρόμο και κοιτάς τους καθαρούς τοίχους.
Τους φαντάζεσαι γεμάτους μπογιά και χρώματα.
Βγαίνεις στη γειτονιά σου και γράφεις ένα σύνθημα.
Μουντζουρώνεις από δω και από εκεί σχεδιάζοντας ένα graffiti.
Προσπαθείς να εκφραστείς μέσα από τη δύναμη που μπορεί να σου δώσει ένα ρολό και λίγη μαύρη μπογιά.
Συζητάς με τους συντρόφους και συντρόφισσές σου ποια σημεία είναι τα ιδανικά για να τα βάψεις.
Ψάχνεις να βρεις τα κατάλληλα μέρη για να φιλάς τσίλιες, ώστε να μη σε μπουζουριάσουν οι μπάτσοι και φας άλλη μια προσαγωγή.
Προετοιμάζεσαι.
Μαθαίνεις και μοιράζεισαι καινούργιες τεχνικές βαψίματος.
Ζωγραφίζεις αντιφασιστικά.
Συλλογικοποιήσαι.
Χτίζεις σχέσεις.
Προσβάλλεις το συνηθισμένο του τώρα και το πρέπει του αύριο.
Σιχαίνεσαι να βλέπεις να σε περικυκλώνουν άσπροι τοίχοι που σου θυμίζουν ότι είσαι εγκλωβισμένος στη μητρόπολη.
Βγαίνεις στη πόλη και διεκδικείς χώρο.
Συνειδητοποιείς τη σημασία του να διατυπώνεις το λόγο σου στο δρόμο , και όχι σε ξεφτιλισμένα μέσα μαζικής προπαγάνδισης.
Οικειοποιείς τους δρόμους και τις πλατείες που μεγάλωσες.
Αμφισβητείς την ιδιοκτησία και τους νόμους , που σε προστάζουν κάθε μέρα να το βουλώνεις και να κάθεσαι στα αυγά σου.
Σκέφτεσαι ,δρας παράνομα και είσαι ενάντια στους θεσμούς.
Δημιουργείς τη δικιά σου κουλτούρα.
Αυτοοργανώνεσαι.
Φωνάζεις μέσα από τους τοίχους.
Πολεμάς τη βαρβαρότητα και τη ξεφτίλα.
Πολεμάς το φόβο.

συνθήματα συντρόφων/ισσών στη Ν.Ιωνία/Ν.Ηράκλειο

ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΑΥΤΟΚΟΛΛΗΤΑ

antifa neas ionias

Αυτοκόλλητα από το antifa n.ionias. Θα τα βρείτε στους τοίχους της περιοχής. Για να μας ζητήσετε αυτοκόλλητα στείλτε mail στο:

antifan.ionias@espiv.net

11ο τεύχος antifa kallithea

6ο τεύχος antifa xalandri